

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΟΙΩΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΥΘΥΝΗ ;

Τα πρόσφατα γεγονότα στην Αγγλική Σχολή, εκείνα του ξυλοδαρμού των τουρκοκύπριων μαθητών, ήρθαν για άλλη μια φορά να θυμίσουν το πόσο άσχημα βαίνουν τα πράγματα, όσον αφορά το θέμα της ομαλοποίησης της ζωής στη χώρα μας.

Η ενέργεια των κουκουλοφόρων μαθητών που ως συμμορία επειτέθησαν στους Τουρκοκύπριους μαθητές της Αγγλικής Σχολής, δεν θα πρέπει να περάσει απαρατήρητη, ούτε να θεωρηθεί απλώς ως μια πράξη νεανικής παραβατικότητας. Γιατί βαθύτερα είναι τα αίτια που αγγίζουν την όλη συμπεριφορά των μέσων μαζικής ενημέρωσης, των δασκάλων, κάποιων διδακτικών ίσως βιβλίων, του εκπαιδευτικού κυπριακού συστήματος ευρύτερα. Ακόμα των γονιών και φυσικά και του κράτους . Ενός κράτους που κύριος του διακηρυγμένος στόχος επίσημα, παραμένει η επίλυση του Κυπριακού και η επανένωση της χώρας. Που ωστόσο ελάχιστα κάμνει ή τίποτε για να αποτοξινώσει τη νεολαία από το δηλητήριο του εθνικισμού.

Δεν θα ήταν ίσως υπερβολή να λεχθεί ότι οι περισσότεροι ελληνοκύπριοι μαθητές, χωρίς να το συνειδητοποιούν, συμπεριφέρονται αντίθετα με το βασικό στόχο της Πολιτείας, εκείνο της επανένωσης, διαπνεόμενοι από αισθήματα ρατσισμού και μισαλλοδοξίας.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση της Αγγλικής Σχολής, ο Νεοκυπριακός Σύνδεσμος πιστεύει ότι οι ένοχοι του επεισοδίου θα πρέπει να αναζητηθούν και να τιμωρηθούν παραδειγματικά, γιατί δεν πρόκειται για συνηθισμένο επεισόδιο μαθητικής παραβατικότητας. Το συμβάν έχει σοβαρές προεκτάσεις, με την έννοια ότι δημιουργεί δικαιολογημένο προβληματισμό και αμφιβολίες στους Τουρκοκύπριους για τις ελληνοκυπριακές προθέσεις, ενώ ταυτόχρονα εκθέτει τη Κύπρο στα όμματα των Ευρωπαίων, δίνοντας επίσης τα χειρότερα μηνύματα προς την πλευρά της συναδέλφωσης και της συνεργασίας των δύο κοινοτήτων.

Δεν θα πρέπει να περιμένει τα χειρότερα το κράτος για να κινηθεί. Η καταδίκη του γεγονότος από την επίσημη κυβέρνηση και τα κόμματα είναι ορθή αλλά όχι όμως αρκετή. Το Υπουργείο Παιδείας θα πρέπει να εγκύψει σοβαρά στο θέμα του εθνικισμού στα σχολεία και να ασχοληθεί με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, όχι από την τεχνική σκοπιά αλλά από πλευράς περιεχομένου και παιδείας. Είτε το θέλουμε είτε όχι, υπάρχει θέμα με το περιεχόμενο της παιδείας, με την έννοια ότι δεν συνάδει με τους διακηρυγμένους στόχους της Πολιτείας ούτε με την ιδέα μιας ενωμένης πολυπολιτισμικής κοινωνίας. Ένα περιεχόμενο που κινείται σε σαφώς εθνοκεντρικά πλαίσια και που χωρίς ίσως να γίνεται αντιληπτό, καλλιεργεί σε τελευταία ανάλυση το «τζεινοι ποτζεί τζιαι εμείς ποδά».

Ακόμα δεν μπορούν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης χάριν της δημιουργίας εντυπώσεων να καταστρέφουν σε μερικά λεπτά ότι κάποιιοι άλλοι προσπαθούν να κτίσουν για χρόνια. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση του επεισοδίου με το σταυρό του εντεκάχρονου Ελληνοκύπριου στην Αγγλική Σχολή, που μέσα από τα δημοσιεύματα συγκεκριμένης

εφημερίδας οδήγησε στη μεγέθυνση/έκρηξη του θέματος με επακόλουθο τη γκαγκστερική επίθεση των κουκουλοφόρων μαθητών.

Σε αντίθεση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες (Γαλλία, Ολλανδία, Γερμανία, Αγγλία), δεν ηγέρθηκε στην Κύπρο θέμα θρησκευτικών συμβόλων. Άλλωστε - σε αντίθεση με τους Ελληνοκύπριους – η θρησκεία πολύ λίγο ή και καθόλου ενδιαφέρει και απασχολεί τους Τουρκοκύπριους, και ακόμα λιγότερο την τουρκοκυπριακή νεολαία. Ας μην έρθουμε στις υπαρκτές διαφορές που χωρίζουν τις δύο κοινότητες, να προσθέσουμε και εικονικές.

Κατά τα άλλα, πέρα από τις υφιστάμενες μας στην Ελληνοκυπριακή κοινότητα διαφορετικές αντικρύσεις όσον αφορά το Κυπριακό, θα πρέπει να αντιληφθούμε ότι πρόβλημα υπάρχει και ανάμεσα στην Ελληνοκυπριακή νεολαία, μεγάλο μέρος της οποίας κινείται ανάμεσα στην αδιαφορία για τα τεκταινόμενα και τον εθνικισμό. Και ευθύνη για την επίλυση του προβλήματος έχουμε όλοι, πιο πολύ όμως το κράτος, το Υπουργείο Παιδείας ειδικότερα, τα κόμματα. Ο Υπουργός Παιδείας έχει κατά καιρούς δώσει δείγματα ευαισθησίας. Θα πρέπει ως εκ τούτου, βάζοντας κατά μέρος οποιαδήποτε αίσθηση ευθυνοφοβίας και ένα αμφίβολο δυνητικό πολιτικό κόστος, να μελετήσει μαζί με τους συνεργάτες του το σοβαρό πρόβλημα του εθνικισμού /ρατσισμού / μισαλλοδοξίας που δέρνει την ελληνοκυπριακή νεολαία και να τολμήσει να επιφέρει στην παιδεία τις τομές που χρειάζεται. Άλλωστε η ευθύνη της παιδείας – και από τις δύο πλευρές – για τα δεινά που βρήκαν τη χώρα μας είναι τεράστια.

Λευκωσία 24.11.2006.